

Не міліє глибинне джерело творчості Андрія Кондратюка

Старенький бібліобус наполегливо долає кілометри, що відділяють Березне від хутора Отраже, де вісімдесят років тому народився і виріс наш земляк відомий український письменник Андрій Іванович Кондратюк.

У салоні автобуса - група шанувальників його творчості, серед них побратим по перу письменник Борис Боровець, начальник управління освіти, молоді та спорту РДА, голова районної організації товариства «Просвіта» Наталія Бойчук, директор районного краєзнавчого музею Наталія Трохлюк, кандидат педагогічних наук Тетяна Марцинюк, відома художниця - фольклористка Ольга Осейчук, громадські активісти Богдан Дідич і Володимир Левчук, бібліотекар районної бібліотеки для дорослих Людмила Яковишина, представники ЗМІ.

Щойно наш автобус з асфальтівки на фунтову дорогу, як перед очима відкрився чудовий краєвид - довкруг радували зір зелені килими озимини, а поодаль віднілися обриси хутора Отраже. Колись давно, вперше побувавши в цьому мальовничому затишному куточку нашого краю, я написав вірш, в якому є такі рядки:

Зелені незбагненні хутірці
Припали до землі, немов до мами,
її цілують теплими устами,
А дерли-роси сяють на щоці.
Ці хутірці - правічне джерело,
Воно нуртує в спеку - не зміліло...
І в нім мого народу давня сила,
Яка здолає підступи і зло...

Впевнений, що такі ж хвилюючі почуття заясніли в думках усіх прибульців, більшість з яких вперше ступила на отче подвір'я нашого відомого письменника-земляка. Коли ми наблизилися до обійстя, там нас вже чекали голова районної державної адміністрації Віталій Люшин та Моквинський сільський голова Юрій Люшин. До речі, очільник села та його колеги добре попрацювали, щоб до ювілею письменника благоустроїти його самотню батьківську садибу - при вході на подвір'я встановлено нову огорожу, хату гарно вибілено, пофарбовано її вікна, довкола ретельно скошено траву і бур'яни. ТОМУ МИ з приємністю та цікавістю оглядали це дороге Андрію Кондратюку місце. Вслухаючись у тихе шумовиння крилатих дерев, вдивляючись у срібне плесо річечки Сергіївки, що плине поруч оселі, та прозорі шибки її вікон, похилену стару батьківську клуню, ми усвідомлювали, чому такий дорогий і милий хутір Отраже серцю нашого земляка-письменника, якому він присвятив роман «Хутір» та інші талановиті твори. Адже саме тут його народили і благословили у світ батько в і мати, дарували йому талант, заронили у душу почуття добра і вселюбові.

Ми ходили довкола, оглядали цю неповторну красу, віддалену від гуркоту авто, мирської суєти і часто надокучливої, цивілізації. Тут добре і затишно для тіла

та душі. Милуючись цим усім, невимушено і щиро говорили про життя і творчість Андрія Кондратюка. Зокрема, Борис Боровець прочитав уривки з нового твору письменника «Батькова клуня», який виходить в його редагуванні. Своїми думками щодо непересічності таланту письменника-ювіляра, його вагомий внесок в скарбницю сучасної української літератури говорили Борис Боровець, Ольга Осейчук, Віталій Люшин, Наталія Бойчук, Богдан Дідич, Наталія Трохлюк та Тетяна Марцинюк, яка, до речі, продекламувала вірш-репортаж, написаний після літературних читань, що відбулися десять років тому на хуторі Отраже під час святкування 70-річного ювілею Андрія Кондратюка.

Далі наша дорога пролягла в Моквин, де мала проходити офіційна частина відзначення 80-річчя від дня народження Андрія Івановича. Там, у сесійній залі сільської ради, зібралися земляки письменника-ювіляра, його щирі шанувальники з Березного і довколишніх сіл. На святково оформленій сцені — портрет ювіляра, а поруч розкішний букет ніжних весняних квітів, барвисті українські рушники, поруч велика книжкова виставка «Андрій Кондратюк - гордість нашого краю».

Відкрили ювілейну літературно-музичну композицію, приурочену життю і творчості письменника-земляка, щирими вітальними словами ведучі, вчителі місцевої гімназії Лілія Карпець та Володимир Мазепа. Лунає ніжна музика і звучать віршовані рядки, присвячені Андрію Кондратюку. Ведучі щиро продовжують розповідь про нелегкі життєві шляхи і високу творчість свого земляка, коротко аналізують зміст його книг «Важке проза, «З вишневого саду», «На горі сосна золоторясна», «Хутір», «Добром зігрите серце», «Випромінювання любови» та інших. Вони навели слова відомого народознавця Василя Скуратівського з передмови до книги «З вишневого саду»; «На моє глибоке переконання, щоб зберегти себе і наступні покоління, мусимо повернутися до своїх правічних джерел - відродити народові його ж духовні традиції до природи як джерела буття. Тому книги Андрія Кондратюка мають сьогодні особливе значення, бо вони наворачтають нас у коло національних святинь. Цінність їх передовсім у тому, що автор широко використав багатющий фольклорний матеріал, який безпосередньо пов'язаний з природою як феноменом нашої неопалимості».

Хвилююче і щиро учні місцевої гімназії читають уривки з творів письменника-ювіляра, а аматори сцени дарують присутнім веселий танок, пісні про матір, батьківську хату, Україну, декламують вірш Бориса Боровця, присвячений Андрію Кондратюку.

З увагою прослухали учасники заходу виступ письменника Бориса Боровця, якого поєднує з ювіляром багаторічна творча співпраця, зокрема, у співавторстві вони написали книгу «Поклик творчості», Борис Тимофійович був редактором більшості його книг. Аналізуючи творчість Андрія Кондратюка, він сказав, що в сучасній українській літературі немає аналогічної постаті, адже письменник від інших вигідно відрізняється оригінальністю писання, побудови сюжетів творів, своєю наповторною мовою, глибиною творчої думки.

На жаль, в радянські часи за свої переконання Андрій Кондратюк зазнав болючих утисків і на десятиліття був відсторонений від літературної творчості. А з настанням незалежності України талановитий літератор надолужив прогаяне, він плідно і активно працює в літературі, практично щороку видає свої нові твори.

Про особливості художньої творчості письменника у своєму виступі кандидат педагогічних наук Тетяна Марцинюк. Вона прочитала власний вірш-вітання Андрієві Кондратюку.

Чимало теплих слів сказали на адресу ювіляра його землячка Г. М.Горбатюк та племінниця письменника І. А. Семенович *(на фото)*.

Тепло відгукнувся про творчість Андрія Івановича голова райдержадміністрації Віталій Люшин. Зокрема, він зазначив, що Андрій Кондратюк, його творчий доробок повинні бути не тільки гордістю нашого поліського краю, але й усієї України. Очільник району приєднався до ювілейних привітань письменникові-землякові і висловив думку про те, що його батьківську оселю і все навколо неї на хуторі Отраже в майбутньому треба зробити територією історико-культурного призначення.

Завершилась літературно-музична композиція піснею «Многая літа» в акапельному виконанні Павла Поліщука та Івана Шафранського.

Потім бажаючи в місцевій публічно-шкільній бібліотеці з цікавістю оглянули експонати літературно-музейної експозиції, присвяченої життю і творчості Андрія Кондратюка.

В успішному проведенні цього ювілейного барвистого літературно-мистецького заходу чимала заслуга завідуючої Моквинської ПШБ-філії Лариси Шпоняк, працівників ЦСПШБ, педагогів та учнів місцевої гімназії, юних сільських аматорів сцени.

Жаль, що на цьому святковому дійстві через об'єктивні причини не зміг бути присутнім письменник Андрій Кондратюк, тож учасники заходу адресували йому свої щирі вітання у стольний Київ, де він вже чимало десятиліть мешкає. Разом з тим наш земляк ніколи і ні в чому не пориває зв'язків з рідним краєм, своїм родинним гніздечком – хутором Отраже – вічним і святим оберегом.

Павло Рачок.